

mačinov mrtvih. Francozi so zgubili 9 mož mrtvih in je 6 častnikov in 243 mož ranjenih.

Za poduk in kratek čas.

Napoleon I. in branjevka.

(Iz francoščine).

Ko je bil mladi Napoleon v vojaški šoli brijski, imel je kaj rad sadje; kupoval ga je pri dobri in poštini branjevki Urši, ki je blizu šole prodajala raznovrstno sadje in sočivje. Ako je včasih njegova možnja dobila sušico, ga kar nič ni skrbelo, saj žena mu je zaupala; kako hitro pa je dobil nekoliko cvenka, bila je njegova prva pot k branjevki, da poravnava svoj dolg. Ali ko mu je bilo odriniti iz Brijskega v Pariz, bil je dolžen cela dva tolarja; zato pride k njej, ter jej reče: »Kmalu zapustim to mesto, pa dolga ti nimam z ničemer poplačati, ali spominjal se nate bodem in nikdar nate ne pozabil«. »Kaj bode te neki, pojdite v miru, mladi gospod«, odgovori žena, »Bog vas naj varuje in vam da obilo sreče!« —

Po mnogih zmagah zaslovelo je Napoleonovo ime go vsej Evropi; vse države so trepetale pred njegovim orožjem in s strahom pričakovale bodočnosti. Zato pa so bili Francozi tudi ponosni na Napoleona ter ga izvolili dne 2. decembra l. 1804. za svojega cesarja.

Nekega dne pričakujejo prebivalci mesta Brijskega novega cesarja, ki pa pride po svoji navadi pred odločeno uro na skrivnem v mesto. Ko si ogleduje ulice, katere je bil kot vojaški učenec tolikokrat premeril, obstoji naenkrat sred ulice, dene roko na čelo, kakor bi se česa spomnil, ter sam pri sebi izreče ime branjevke: »O, Urša!« Zvedevši, da še živi in kje da stane, napoti se brž s svojim služabnikom k njej. Vstopi skozi ozka in nizka vrata v malo, ali prav čedno izbičo, ko ona ravno s prtom pokriva mizo za večerjo. »Ali se dobi tukaj nekoliko okrepčala?« vpraša cesar. »Seveda, seveda«, odgovori žena prijazno, »grozdje je že zrelo«. Reki odide ter poišče par grozdov ter jih da ptujcu, ki se je bil med tem meni nič tebi nič vsedel k mizi.

Ko je bil cesar poskusil grozd, vpraša ženo: »Poznaš li cesarja, ki ima danes priti v mesto?« »Ni ga še, ali ne bode dolgo, da ga vidimo. Kako bi ga jaz ne poznala? Saj mi je bil svoje dni dal skupiti sadja več kakor jeden jerbasa«. — »Ali je pa vselej tudi vse pošteno plačal?« — »Da, vedno je vse poravnal do zadnjega vinarja«. — »Žena, ti ali nečeš povedati, kar veš, ali pa imaš slab spomin, ker cesarja celo ne poznaš, ki zdaj s teboj govori, tudi ti nisem bil vselej plačal, ampak sem ti še na dolgu dva tolarja«. Po teh besedah seže Napoleon v žep ter da ženi 1200 frankov (blizu 550 gld.) za glavnico in za obresti. Branjevka Urša, ki spozna cesarja, pade na kolena ter vsa osupla ne ve, kako bi se mu dostojno zahvalila za toliko dobrotljivost; otroci pa se spogledavajo, ne vedoč, kaj to pomeni.

Napoleon da na mestu starega branjevkega hrama postaviti novega in lepega. »V tem poslopu bodem stanoval«, rekel je, ko je bilo delo dovršeno, »kadarkoli pridem v Brijsko in dovolim, da ima to poslopje moje ime«.

Smešnica. Gospod katehet v šoli vprašajo: »Kdo je bolj zaslužil kazen, Adam ali Eva?« — Učenec: »Adam«. — Katehet: »Zakaj?« — Učenec: »Adam je bil mož in zato bi bil moral bolj pameten biti, nego ženska«.

Razne stvari.

(Cesarsko odlikovanje.) G. Ernest Eckel, bivši župan na Ptuj, je dobil od svetlega cesarja viteški križec Franc-Jozefovega reda.

(Ljudske shode) sklicati meseca avgusta in septembra namerava »Slov. politično društvo« na Murskem polju, pri Sv. Petru pod Sv. gorami, v Slov. Gradcu in v Slov. Bistrici; shod volilcev pa skličeta poslanca dr. Jurtela in dr. Gregorec 2. septembra na Ptujski gori.

(Častnim občanom) so vse občine župnije Sv. Jurija v Slov. goricah izvolile vlč. gospoda župnika Jurija Rantaša o priliki zlate maše.

(Družba sv. Mohorja) šteje letos 65.952 udov. To število najbolj dokazuje, da naše ljudstvo dobro razume pismen slovenski jezik.

(Imenovanje.) Knezoškofijskim duhovnim svetovalcem so imenovani ti-le velč. gg.: Jurij Rantaša, zlatomašnik in župnik pri Sv. Juriju v Slov. goricah; Jožef Kralj, dekan in župnik na Zavrču in Jakob Lempl, dekan in župnik v Škalah.

(Doktor vsega zdravilstva) je postal te dni na Grškem vseučilišču gosp. Anton Švab, rojak iz Št. Pavla pri Voljski.

(Učiteljske spremembe.) Nadučiteljica sta postala gg.: nadučitelj pri Sv. Barbari v Halozah, Franc Podobnik, na Hajdinju in učitelj na Zavrču, Mat. Herič pri Novi cerkvi. Učitelji so postali gg.: Janez Rupnik v Žitlah, Jakob Pukmeister v Črešnjevcu in Jožef Čeh pri Sv. Andražu v Slov. goricah. Podučiteljici gospdč.: Marija Vadrnou na Sp. Polskavi pride v Maribor na II. deklško šolo in Marija Kralj iz Čadrama v Rečico. Stalno namesčeni so podučitelji gg.: Ferd. Reich v Slov. Bistrici, Jak. Vrečko v Ribnici in Janez Brinšek v Šoštanju.

(Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor.) priredi v nedeljo, dne 5. avgusta v šolskih prostorih veselico s petjem in gledališko igro »Kje je meja?« Začetek ob 4. popoldne. Vstopnina 10 kr. od osebe. Prosta zabava pri Roli. K obilni udeležbi vabi uljudno Odbor.

(Na Mariborski gimnaziji) je v preteklem šolskem letu bilo 250 slovenskih in 118 nemških učencev. Slovenske paralelke na spodnji gimnaziji so bile prav dobro obiskane.

(Družbe sv. Cirila in Metoda) IX. redna velika skupščina bode v Novem mestu dne 7. avg. t. l. Vspored: I. Sv. maša ob 1/2 11. v frančiškanski cerkvi. II. Zborovanje ob 1/2 12. v »Narodnem domu«.

(V. shod avstrijskih vinogradarjev) bode na Dunaju od 4. do 6. septembra t. l. Naj se na tem shodu res kaj koristnega ukrene za naše vinogradnike!

(Sodnijske zadeve.) Deželnega sodišča svetovalci so postali gg. okrajni sodniki: Leop. Ledinek v Konjicah, Julij Seewaldt v Arnovžu, Karol Sok v Gornji Radgoni, Rudolf Kern na Laškem, dr. Alojz Fohn v Mariboru l. br., dr. Franc Vovšek v Mariboru d. br., Karol Trtnik na Vranskem in Štefan Kacijančič v Slov. Bistrici.

(Štajerski kmet) poslal nam je naslednji popravek: Slavno uredništvo! Na podlagi § 19 tiskovnega zakona prosim, da sprejmete slediši popravek: Ni res, da bi »Štajerski kmet« kaznjence za botra imel. Ni res, da bi bil kak kaznjence ali kdo v kaznilnici nastavljen, le eno vrstico za naš list napisal. Ni res, da bi bil kaznjence Fritz, ki je nam popolnoma neznan, v ta namen kako naročilo dobil. E. Hinterholzer, urednik »Štajerskega kmeta«. — Mi smo pisali: (Čujte, kdo piše »Štajerskega kmeta«!) Prvi članek v 1. številki bi moral predstaviti iz nemškega na slovenski